

1190**USTAWA**

z dnia 27 lipca 2001 r.

o zmianie ustawy — Prawo geologiczne i górnicze.

Art. 1. W ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. — Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 27, poz. 96, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 88, poz. 554, Nr 111, poz. 726 i Nr 133, poz. 885, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2000 r. Nr 109, poz. 1157 i Nr 120, poz. 1268) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„Art. 2. Przepisy ustawy stosuje się odpowiednio do prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie bezzbiornikowego magazynowania substancji oraz składowania odpadów w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych, z wyjątkiem takiej działalności prowadzonej w odkrywkowych wyrobiskach górniczych.

Art. 3. Jeżeli wymaga tego potrzeba zapewnienia bezpieczeństwa powszechnego, bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony środowiska, Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, obejmie przepisami ustawy, w całości lub w części, prowadzenie określonych robót podziemnych z zastosowaniem techniki górniczej, określając miejsce oraz cel wykonywanych robót i zakres stosowania ustawy.”;

2) w art. 5:

a) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W rozumieniu ustawy wszystkie kopaliny występujące w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej są kopalinami podstawowymi.”,

b) w ust. 3 po wyrazach „w ust. 2” dodaje się wyrazy „i ust. 2a”,

c) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określi:

1) złoża wód podziemnych zaliczonych do solanek, wód leczniczych i termalnych, mając na względzie ich szczególne walory wynikające z mineralizacji, własności fizycznych i chemicznych, ilości i warunków występowania,

2) złoża innych kopalin leczniczych o szczególnie cennych walorach ze względu na rodzaj i jakość kopaliny.

6. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może zaliczyć kopalinę pospolitą, występującą w określonym złożu lub określonej jednostce geologicznej, do kopalin podstawowych, biorąc pod uwagę jej rodzaj, ilość lub warunki zalegania.”;

3) w art. 6:

a) pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) pracą geologiczną jest projektowanie i wykonywanie badań w celu ustalenia budowy geologicznej kraju, a zwłaszcza poszukiwania i rozpoznawania złóż kopalin, wód podziemnych, określania warunków geologiczno-inżynierskich, oraz sporządzanie map i dokumentacji geologicznych,

3) robotą geologiczną jest wykonywanie w ramach prac geologicznych wszelkich czynności poniżej powierzchni ziemi, w tym wykonywanych przy użyciu materiałów wybuchowych, oraz likwidacja wyrobisk po tych czynnościach, z wyłączeniem prac dotyczących ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych,”

b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) zakładem górniczym jest wyodrębniony technicznie i organizacyjnie zespół środków służących bezpośrednio do wydobywania kopaliny ze złoża, w tym wyrobiska górnicze, obiekty budowlane oraz technologicznie związane z nimi obiekty i urządzenia przerobcze,”

c) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) terenem górniczym jest przestrzeń objęta przewidywanymi szkodliwymi wpływami robót górniczych zakładu górniczego,”

d) dodaje się pkt 10 i 11 w brzmieniu:

„10) wyrobiskiem górniczym jest przestrzeń w nieruchomości gruntowej lub w górotworze powstała w wyniku robót górniczych,

11) robotami górniczymi jest wykonywanie, zabezpieczanie lub likwidowanie wyrobisk górniczych w związku z działalnością regulowaną ustawą.”;

4) art. 11 i 12 otrzymują brzmienie:

„Art. 11. 1. Ustanowienie użytkowania górniczego może być poprzedzone przetargiem, jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej.

2. Z zastrzeżeniem art. 12 ust. 1, ustanowienie użytkowania górniczego, obejmującego poszukiwanie, rozpoznawanie lub wydobywanie gazu ziemnego, ropy naftowej oraz jej naturalnych pochodnych, a także metanu z węgla kamiennego, poprzedza się przetargiem.

3. Organami właściwymi do przeprowadzenia przetargu na nabycie prawa użytkowania górniczego są organy właściwe do udzielania koncesji.

4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zasady zamieszczania ogłoszeń o przetargu na nabycie pra-

wa użytkowania górniczego i dane, które powinny być zamieszczone w ogłoszeniu, wymagania, jakie powinien spełniać oferent oraz jakim powinna odpowiadać oferta, termin składania ofert oraz zakończenia przetargu, a także zasady i tryb organizowania i przeprowadzania przetargu, w tym powoływania i pracy komisji przetargowej.

5. Rada Ministrów, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 4, będzie kierowała się potrzebą zapewnienia obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów wyboru oferenta na nabycie użytkowania górniczego.

Art. 12. 1. Ten, kto rozpoznał i udokumentował złożę kopaliny, stanowiące przedmiot własności Skarbu Państwa, oraz sporządził dokumentację geologiczną z dokładnością wymaganą do uzyskania koncesji na wydobywanie kopaliny, może żądać ustanowienia na jego rzecz użytkowania górniczego z pierwszeństwem przed innymi.

2. Spory w sprawach, o których mowa w ust. 1, rozstrzygają sądy powszechne.

3. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, wygasa z upływem dwóch lat od dnia pisemnego zawiadomienia o przyjęciu dokumentacji przez organ administracji geologicznej.”;

5) w art. 14 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W odniesieniu do działalności, na którą ustawa nie wymaga koncesji, uprawnienia Skarbu Państwa, określone w art. 7 ust. 2, wykonują wojewodowie. W odniesieniu do takiej działalności, lecz prowadzonej w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, organem właściwym jest minister właściwy do spraw środowiska, działający w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej.”;

6) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. 1. Koncesji wymaga działalność gospodarcza w zakresie:

1) poszukiwania lub rozpoznawania złóż kopalin,

2) wydobywania kopalin ze złóż,

3) bezzbiornikowego magazynowania substancji oraz składowania odpadów w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych.

2. Do koncesjonowania działalności, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy o działalności gospodarczej, chyba że ustawa stanowi inaczej.

3. Koncesji na działalność gospodarczą określoną w ust. 1 udziela się na czas oznaczony, nie krótszy niż 3 miesiące.”;

7) w art. 16:

a) ust. 1—3 otrzymują brzmienie:

„1. Koncesji na działalność:

1) określoną w art. 15 ust. 1, wykonywaną w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej,

2) w zakresie poszukiwania, rozpoznawania i wydobywania kopalin podstawowych wymienionych w art. 5 ust. 2 pkt 1—3, solanek, wód leczniczych i termalnych oraz innych kopalin leczniczych zaliczonych do kopalin podstawowych na podstawie art. 5 ust. 6,

3) określoną w art. 15 ust. 1 pkt 3

— udziela minister właściwy do spraw środowiska.

2. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 1 i 2a, koncesji na poszukiwanie, rozpoznawanie lub wydobywanie kopalin podstawowych i pospolitych udziela wojewoda.

2a. Koncesji na poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin pospolitych, jeżeli jednocześnie spełnione są odpowiednio następujące wymagania:

1) obszar zamierzonej działalności nie przekroczy powierzchni 2 ha,

2) wydobywanie kopalin w roku kalendarzowym nie przekroczy 20 000 m³,

3) działalność będzie prowadzona bez użycia materiałów wybuchowych

— udziela starosta.

3. Udzielenie koncesji na:

1) wydobywanie kopalin podstawowych wymaga uzgodnienia z ministrem właściwym do spraw gospodarki,

2) wydobywanie kopalin leczniczych wymaga opinii ministra właściwego do spraw zdrowia,

3) działalność w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej wymaga uzgodnienia z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej,

4) poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie rud pierwiastków promieniotwórczych wymaga opinii Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki,

5) wydobywanie kopalin z gruntów pod wodami śródlądowymi oraz z obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi wymaga opinii organu odpowiedzialnego za utrzymanie wód oraz uzgodnienia z organem właściwym do wydania pozwolenia wodnoprawnego,

6) działalność, o której mowa w ust. 2a, wymaga uzgodnienia z właściwym wojewodą oraz z właściwym organem nadzoru górniczego.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Udzielenie koncesji na działalność, o której mowa w art. 15 ust. 1 pkt 2 i 3, a także każda jej zmiana, z wyjątkiem takiej działalności wykonywanej w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, wymaga uzgodnienia z właściwym wójtem, burmistrzem albo prezydentem miasta. Uzgodnienie następuje na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W razie braku takiego planu, stosuje się odpowiednio przepisy o ustalaniu warunków zabudowy i zagospodarowania terenu.”;

8) w art. 18:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) w ust. 1 skreśla się pkt 1 i 2,

c) dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Dane objęte wnioskiem należy uzupełnić dowodami ich istnienia, w szczególności przez dołączenie załączników graficznych sporządzonych zgodnie z wymaganiami dotyczącymi map górniczych.

3. Organ koncesyjny może zobowiązać wnioskodawcę do przedstawienia danych określających stan prawny nieruchomości objętych wpływami zamierzonej działalności, a w przypadku nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym — danych z ewidencji gruntów i budynków. Organ koncesyjny może również żądać złożenia kopii wniosku koncesyjnego wraz z załącznikami.”;

9) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. Do wniosku o udzielenie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, poza wymaganiami określonymi w art. 18, należy dołączyć projekt prac geologicznych.”;

10) w art. 20:

a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) projektowane położenie obszaru górniczego i terenu górniczego oraz ich granic.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć:

1) dowód istnienia prawa przysługującego wnioskodawcy do wykorzystania dokumentacji geologicznej w celu ubiegania się o koncesję,

2) projekt zagospodarowania złoża, zaopiniowany przez właściwy organ nadzoru górniczego,

3) dowód istnienia prawa przysługującego wnioskodawcy do nieruchomości gruntowej, w granicach której ma być wykonywana zamierzona działalność w zakresie wydobywania kopaliny metodą odkrywkową, lub dowód przyrzeczenia jego ustanowienia.”,

c) dodaje się ust. 3—5 w brzmieniu:

„3. Wymagania określonego w ust. 2 pkt 3 nie stosuje się do wniosku o udzielenie koncesji na wydobywanie węgla brunatnego.

4. Organ koncesyjny może żądać przedłożenia dokumentacji geologicznej.

5. Wymagania określonego w ust. 2 pkt 2 nie stosuje się do wniosku o udzielenie koncesji na wydobywanie kopalin pospolitych w zakresie uregulowanym art. 16 ust. 2a.”;

11) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Art. 21. 1. Wniosek o udzielenie koncesji na bezzbiornikowe magazynowanie substancji oraz składowanie odpadów w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych, poza wymaganiami przewidzianymi w art. 18, powinien określać:

1) rodzaj, ilość i właściwości substancji lub odpadów,

2) aktualne i przewidywane warunki geologiczne, hydrogeologiczne i geologiczno-inżynierskie,

3) technologię magazynowania lub składowania,

4) projektowane granice przestrzeni, w której przewiduje się bezzbiornikowe magazynowanie substancji lub składowanie odpadów, oraz granice przestrzeni objętej przewidywanymi szkodliwymi wpływami takiej działalności.

2. W razie zamierzonego składowania odpadów promieniotwórczych w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych, do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć zezwolenie Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki, jeżeli wydania tego zezwolenia wymagają przepisy Prawa atomowego.”;

12) skreśla się art. 24;

13) w art. 25:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Koncesja na wydobywanie kopaliny, poza wymaganiami przewidzianymi w art. 22, powinna ponadto wyznaczać granice obszaru i terenu górniczego oraz określać zasoby złoża kopaliny możliwe do wydobycia, a także minimalny stopień ich wykorzystania.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli rzeczywiste szkodliwe wpływy robót górniczych zakładu górniczego przekroczą granice określonego w koncesji terenu górniczego, organ koncesyjny zmienia decyzję w zakresie dotyczącym granic terenu górniczego.”,

c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Koncesja na działalność, o której mowa w art. 15 ust. 1 pkt 3, powinna także wyznaczać granice przestrzeni bezzbiornikowego magazynowania substancji lub składowania odpadów oraz granice przestrzeni objętej przewidywanymi szkodliwymi wpływami takiej działalności. Przy wyznaczaniu tych granic stosuje się odpowiednio przepisy ust. 2 i 3.”;

14) dodaje się art. 26a, 26b i 26c w brzmieniu:

„Art. 26a. 1. Jeżeli nie sprzeciwia się temu interes publiczny związany z ochroną środowiska, zwłaszcza z racjonalną gospodarką złożami kopaliny, bądź szczególnie ważny interes gospodarki narodowej, organ koncesyjny jest obowiązany, za zgodą przedsiębiorcy, na rzecz którego koncesja została wydana, do przeniesienia tej koncesji na rzecz podmiotu, który:

1) wyraża zgodę na wszystkie wynikające z niej warunki,

2) w zakresie niezbędnym do wykonywania zamierzonej działalności wykaże się prawem do nieruchomości gruntowej, prawem użytkowania górniczego, bądź przyrzeczeniem ich uzyskania, z zastrzeżeniem art. 20 ust. 3,

3) wykaże, iż jest w stanie spełnić wymagania związane z wykonywaniem zamierzonej działalności.

2. Przeniesienie koncesji, o której mowa w ust. 1, powoduje również przeniesienie praw i obowiązków wynikających z innych decyzji podjętych na podstawie ustawy.

3. W razie podjęcia decyzji, o której mowa w ust. 1, organ koncesyjny może, w drodze odrębnej decyzji, zmienić warunki zabezpieczenia, o których mowa w art. 17.

Art. 26b. Odmowa udzielenia koncesji może nastąpić, jeżeli zamierzona działalność narusza wymagania ochrony środowiska, w tym związane z racjonalną gospodarką złożami kopaliny, również w zakresie wydobycia kopaliny towarzyszących, bądź uniemożliwia wykorzystanie nieruchomości zgodnie z ich przeznaczeniem.

Art. 26c. 1. Przedsiębiorca, który uzyskał koncesję na działalność, o której mowa w art. 15

- ust. 1 pkt 2 i 3, obowiązany jest utworzyć fundusz likwidacji zakładu górniczego, zwany dalej «funduszem», chyba że obowiązek taki wynika z odrębnych przepisów.
2. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, prowadzący:
 - 1) wydobywanie kopaliny systemem podziemnym lub otworowym, bezbiornikowe magazynowanie substancji lub składowanie odpadów w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych, przeznacza na fundusz równowartość od 3% do 10% odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych zakładu górniczego, ustalanych stosownie do przepisów o podatku dochodowym,
 - 2) wydobywanie kopaliny systemem odkrywkowym przeznacza na fundusz równowartość 10% należnej opłaty eksploatacyjnej, o której mowa w art. 84.
 3. Przedsiębiorca gromadzi środki funduszu na wyodrębnionym rachunku bankowym, dokonując wpłat na fundusz począwszy od dnia powstania obowiązku uiszczania opłaty eksploatacyjnej albo od rozpoczęcia działalności, o której mowa w ust. 2 pkt 1, nieobjętej obowiązkiem uiszczania opłaty eksploatacyjnej, do rozpoczęcia likwidacji zakładu górniczego.
 4. Środki funduszu stanowią koszty uzyskania przychodów w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym i mogą być wykorzystane wyłącznie w celu pokrycia kosztów likwidacji zakładu górniczego lub jego oznaczonej części, również w razie upadłości przedsiębiorcy.
 5. O ile ustawa nie stanowi inaczej, bank rozpoczyna dokonywanie wypłat z funduszu wyłącznie po przedstawieniu przez przedsiębiorcę ostatecznej decyzji właściwego organu nadzoru górniczego zatwierdzającej plan ruchu likwidowanego zakładu górniczego lub jego oznaczonej części, a w przypadku przedsiębiorcy wydobywającego kopalinę pospolitą w warunkach określonych w art. 16 ust. 2a — po przedstawieniu decyzji stwierdzającej wygaśnięcie koncesji.
 6. Przedsiębiorca jest obowiązany przedstawiać organowi koncesyjnemu oraz organowi nadzoru górniczego, na ich żądanie, aktualne wyciągi z rachunku bankowego, na którym gromadzi środki funduszu, a także informacje o sposobie ich wykorzystania.
 7. Środki funduszu nie podlegają egzekucji, z wyjątkiem przypadków, gdy egzekucja jest prowadzona w związku z niewykonaniem przez przedsiębiorcę obowiązków w zakresie likwidacji zakładu górniczego lub jego oznaczonej części.
 8. Po zakończeniu likwidacji zakładu górniczego organ nadzoru górniczego, po zasięgnięciu opinii właściwego wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, wyraża zgodę na likwidację funduszu.
 9. Określone w ust. 1—8 wymagania stosuje się odpowiednio do następcy prawnego przedsiębiorcy, który przejmuje niewykorzystane środki funduszu.
 10. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw środowiska, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady:
 - 1) tworzenia i funkcjonowania funduszu,
 - 2) ustalania wysokości równowartości odpisów, o których mowa w ust. 2 pkt 1, w zależności od rodzaju i zakresu prowadzonej działalności,
 - 3) ustalania terminów przekazywania środków na fundusz,
 - 4) wykorzystania środków funduszu, kierując się metodą i wielkością prowadzonej działalności oraz jej szkodliwością dla środowiska, a także potrzebą skutecznego zabezpieczenia środków na likwidację zakładów górniczych.”;
- 15) skreśla się art. 27;
- 16) w art. 28:
- a) w ust. 1 w pkt 3 skreśla się wyrazy „lub upadłości”,
 - b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. W razie ogłoszenia upadłości przedsiębiorcy, organ koncesyjny w drodze decyzji może cofnąć koncesję bez odszkodowania.”;
- 17) w art. 29:
- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
„1. Cofnięcie albo wygaśnięcie koncesji nie zwalnia dotychczasowego przedsiębiorcy z wykonania określonych w niej obowiązków dotyczących ochrony środowiska oraz obowiązków związanych z likwidacją zakładu górniczego.
 2. Zakres i sposób wykonania obowiązków, o których mowa w ust. 1, ustala organ koncesyjny w decyzji o cofnięciu koncesji albo w decyzji stwierdzającej wygaśnięcie konce-

„... w uzgodnieniu z właściwym wójtem, burmistrzem lub prezydentem miasta.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Do podmiotu, na który nałożono obowiązki określone w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy dotyczące przedsiębiorcy.”;

18) dodaje się art. 29a w brzmieniu:

„Art. 29a. Kopie decyzji wydawanych na podstawie przepisów niniejszego rozdziału organ koncesyjny przesyła do wiadomości właściwym miejscowo organom administracji geologicznej i nadzoru górniczego.”;

19) skreśla się art. 30;

20) w art. 31:

a) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Kwalifikacje osób, o których mowa w ust. 1, stwierdza:

1) minister właściwy do spraw środowiska, z zastrzeżeniem pkt 2,

2) wojewoda — w odniesieniu do osób ubiegających się o uzyskanie uprawnień do wykonywania czynności dozoru geologicznego nad pracami geologicznymi, z wyjątkiem badań geofizycznych oraz uprawnień do kierowania w terenie robotami geologicznymi wykonywanymi poza granicami obszaru górniczego, wykonywanymi bez użycia materiałów wybuchowych, albo gdy projektowana głębokość wyrobiska nie przekracza 100 m.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się wymaganiami w zakresie bezpieczeństwa powszechnego, prawidłowości wykonywania prac geologicznych oraz potrzebami ochrony środowiska, określi, w drodze rozporządzenia:

1) kategorie prac geologicznych,

2) kwalifikacje ogólne i zawodowe wymagane od osób wykonujących, dozorujących i kierujących określonymi kategoriami prac geologicznych,

3) sposób postępowania w sprawach stwierdzania kwalifikacji,

4) tryb powoływania komisji egzaminacyjnych, skład komisji egzaminacyjnej do sprawdzania wiadomości kandydatów oraz zakres wiadomości podlegających sprawdzeniu,

5) wysokość opłat związanych ze stwierdzeniem kwalifikacji, sposób ich uiszczania oraz wysokość wynagrodzenia członków komisji egzaminacyjnej.”,

c) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Stwierdzenia kwalifikacji dokonuje się przez wydanie świadectwa.

4. Organ administracji geologicznej właściwy do stwierdzenia kwalifikacji odmawia, w drodze decyzji administracyjnej, dopuszczenia do egzaminu kandydata niespełniającego wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 2.”;

21) w art. 32 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prace geologiczne obejmujące roboty geologiczne mogą być wykonywane tylko na podstawie projektu prac geologicznych.”;

22) w art. 33:

a) w ust. 2 wyrazy „Ministrem Transportu i Gospodarki Morskiej” zastępuje się wyrazami „ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Projekt zatwierdza się na czas oznaczony.”;

23) w art. 35:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wykonawca prac geologicznych jest zobowiązany zgłosić zamiar przystąpienia do wykonywania robót geologicznych organowi nadzoru górniczego oraz zarządowi gminy właściwym ze względu na miejsce wykonywanych robót.”,

b) skreśla się ust. 3;

24) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„Art. 38. Do wykonywania robót geologicznych stosuje się odpowiednio przepisy o ruchu zakładu górniczego, z zastrzeżeniem przepisów art. 67a.”;

25) w art. 39 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 oraz dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do prac i robót geologicznych związanych z ruchem zakładu górniczego.”;

26) w art. 41:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dokumentację geologiczną złoża kopaliny sporządza się w celu określenia granic złoża, jego zasobów oraz geologicznych warunków występowania.”,

b) w ust. 2:

— skreśla się pkt 4,

— pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) hydrogeologiczne i inne geologiczno-górnice warunki występowania złoża,”

— skreśla się pkt 6,

- c) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:
- „3. W przypadku gdy dokumentacja geologiczna ma stanowić podstawę do udzielenia koncesji na wydobywanie kopalin, stopień rozpoznania złoża powinien umożliwić opracowanie projektu zagospodarowania złoża oraz wskazanie możliwości i kierunków rekultywacji terenów poeksploatacyjnych.
4. Dokumentację geologiczną sporządza się z uwzględnieniem kryteriów bilansowości zasobów złóż kopalin. Właściwy organ administracji geologicznej może zezwolić, w drodze decyzji, na zmianę kryteriów bilansowości.”;
- 27) w art. 42:
- a) w ust. 1 w pkt 2:
- lit. a) otrzymuje brzmienie:
- „a) projektowaniem odwodnień do wydobywania kopalin ze złóż,”
- lit. f) otrzymuje brzmienie:
- „f) ustanawianiem obszarów ochronnych zbiorników wód podziemnych,”
- dodaje się lit. g) w brzmieniu:
- „g) zakończeniem lub zmianą poziomu odwadniania likwidowanych zakładów górniczych.”,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Poza wymaganiami, o których mowa w ust. 2, dokumentacja hydrogeologiczna powinna również określać, stosownie do potrzeb:
- 1) zasoby i depresję w oznaczonych poziomach wodonośnych oraz w oznaczonym czasie,
 - 2) techniczne możliwości wydobycia wody,
 - 3) techniczne możliwości zatłaczania wód do górotworu,
 - 4) wpływ, jaki na stosunki wodne wywiera bezzbiornikowe magazynowanie substancji w górotworze lub składowanie odpadów,
 - 5) granice projektowanych stref ochronnych ujęć wód podziemnych oraz obszarów ochronnych zbiorników wód podziemnych,
 - 6) ocenę hydrogeologiczną i prognozę skutków po zakończeniu odwodnienia zakładów górniczych,
 - 7) rodzaj, charakter i stopień zanieczyszczeń gruntów i wód podziemnych.”;

28) w art. 43:

a) w ust. 1:

— pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych,”

— skreśla się pkt 3,

b) w ust. 2 w pkt 2 wyraz „inżynierskich” zastępuje się wyrazem „budowlanych”;

29) skreśla się art. 44;

30) w art. 45:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dokumentację geologiczną przekazuje się w czterech egzemplarzach właściwemu organowi administracji geologicznej.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania dokumentacji geologicznej organ, o którym mowa w ust. 1, zawiadamia pisemnie o przyjęciu dokumentacji bez zastrzeżeń, a w przypadku gdy dokumentacja nie odpowiada wymaganiom określonym w przepisach prawa, zażąda, w drodze decyzji, uzupełnienia lub poprawienia dokumentacji. W terminie jednego miesiąca od dnia otrzymania uzupełnionej lub poprawionej dokumentacji organ zawiadamia o przyjęciu jej bez zastrzeżeń.”,

c) skreśla się ust. 4;

31) w art. 46 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do zmiany dokumentacji geologicznej stosuje się przepisy art. 45.”;

32) art. 47 otrzymuje brzmienie:

„Art. 47.1. Prawo do informacji uzyskanych w wyniku prac geologicznych przysługuje Skarbowi Państwa.

 2. Prawem do informacji geologicznej rozporządza Skarb Państwa, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4.
 3. Ten, kto poniósł koszt wykonania prac geologicznych prowadzonych na mocy decyzji wydanych na podstawie ustawy, ma wyłączne prawo do nieodpłatnego wykorzystywania uzyskanych w ich wyniku informacji geologicznych w celach badawczych, naukowych, jak również w celu wykonywania działalności regulowanej ustawą. Prawo to wygasa z upływem 5 lat od utraty mocy odpowiedniej decyzji, na podstawie której wykonano prace będące źródłem informacji, lub zezwalającej na wykonywanie innej działalności regulowanej ustawą albo przepisami odrębnymi. Jeżeli koncesja lub decyzja o zatwierdzeniu projektu prac geologicznych nie stanowi inaczej, ten, komu przysługuje prawo wykorzystywania uzyskanych w ten sposób informacji geologicznych, może udostępnić je innym podmiotom.
 4. Podmiot ubiegający się o koncesję na poszukiwanie lub rozpoznawanie złóż kopalin albo podmiot zamierzający prowadzić badania naukowe lub prace geo-

logiczne, których wykonywanie nie wymaga uzyskania koncesji, ma prawo do nieodpłatnego wykorzystania informacji geologicznej przysługującej Skarbowi Państwa w celu sporządzenia projektu prac geologicznych lub wykonywania opracowań naukowych.

5. Jeżeli informacja geologiczna, do której prawa przysługują Skarbowi Państwa, zawarta jest w dokumentacji geologicznej, rozporządzenie nią następuje wyłącznie na czas oznaczony.
6. Ten, kto prowadzi działalność na podstawie ustawy, jest obowiązany do bieżącego przekazywania organom administracji geologicznej informacji geologicznych, o których mowa w ust. 1, w tym próbek wraz z wynikami ich badań. Zakres i harmonogram przedstawiania informacji oraz próbek może określać odpowiednio koncesja lub decyzja o zatwierdzeniu projektu prac geologicznych.
7. Jednostki samorządu terytorialnego mogą żądać od Skarbu Państwa nieodpłatnego udostępnienia informacji, o których mowa w ust. 1, dotyczących ich terytoriów, niezbędnych do wykonywania ich zadań własnych. Informacje uzyskane w tym trybie nie mogą być wykorzystywane przez jednostki samorządu terytorialnego do prowadzenia działalności gospodarczej ani udostępniane innym podmiotom. W sprawach spornych orzekają sądy powszechne.
8. Przychody z tytułu rozporządzania prawem do informacji geologicznej, należącej do Skarbu Państwa, pozostają w dyspozycji ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa i stanowią środek specjalny w rozumieniu przepisów o finansach publicznych.
9. Przychody, o których mowa w ust. 8, przeznacza się na pokrycie kosztów:
 - 1) przechowywania, udostępniania i obrotu informacją geologiczną,
 - 2) pozyskiwania nowych informacji geologicznych, w tym sporządzania dokumentacji geologicznych.
10. W zakresie spraw, o których mowa w ust. 1, 2, 4, 5 i 7—9, zadania Skarbu Państwa wykonuje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa.”;

33) art. 48—50 otrzymują brzmienie:

„Art. 48. Udokumentowane złoża kopalni oraz udokumentowane wody podziemne, w granicach projektowanych stref ochronnych ujęć oraz obszarów ochronnych zbiorników wód podziemnych, uwzględnia się w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Art. 49. Na podstawie dokumentacji geologicznych i ewidencji zasobów minister właściwy do spraw środowiska sporządza co roku krajowy bilans zasobów złóż kopalni.

Art. 50. 1. Minister właściwy do spraw środowiska określi w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe wymagania, jakim powinny odpowiadać projekty prac geologicznych, a także zasady przedkładania do zatwierdzania projektów prac geologicznych, których wykonywanie nie wymaga uzyskania koncesji,
- 2) szczegółowe wymagania, jakim powinny odpowiadać:
 - a) dokumentacje geologiczne złóż kopalni,
 - b) dokumentacje hydrogeologiczne i geologiczno-inżynierskie,
- 3) kryteria bilansowości złóż kopalni, z wyłączeniem kopalni, o których mowa w art. 16 ust. 2a, oraz przypadki, w których można dopuścić zmianę kryteriów bilansowości,
- 4) szczegółowe wymagania, jakim powinny odpowiadać operaty ewidencyjne zasobów złóż kopalni,
- 5) zasady gromadzenia i udostępniania próbek i dokumentacji geologicznych, sposób postępowania z nimi, a także zakres ochrony informacji oraz próbek geologicznych uzyskanych w wyniku prowadzenia prac geologicznych,
- 6) przypadki, w których konieczne jest sporządzenie innej dokumentacji geologicznej niż określona w niniejszym rozdziale, szczegółowe wymagania, jakim powinna odpowiadać taka dokumentacja oraz zasady i tryb postępowania z nią,
- 7) sposób i zakres wykonywania obowiązku udostępniania i przekazywania informacji oraz próbek organom administracji geologicznej przez wykonawcę prac geologicznych.

2. Minister właściwy do spraw środowiska:

- 1) wydając rozporządzenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1—4 i 6, będzie kierował się wymaganiami w zakresie ochrony środowiska, potrzebą ochrony zasobów kopalni lub wód podziemnych, a ponadto, w przypadku rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a), uzależni szczegółowe wymagania od stanu skupienia kopaliny, rozmiarów działalności, a także od kategorii rozpoznania złoża,

2) wydając rozporządzenia, o których mowa w ust. 1 pkt 5 i 7, uwzględniając potrzebę zróżnicowania wymagań dotyczących przechowywania, udostępniania i likwidowania próbek geologicznych, a także przypadki odstępstw od tych wymagań, w zależności od rodzaju próbek i ich znaczenia dla celów stratygraficznych i naukowych.”;

34) w art. 51 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Podstawą wyznaczenia obszaru górniczego jest dokumentacja geologiczna i projekt zagospodarowania złoża.”;

35) art. 52 otrzymuje brzmienie:

„Art. 52. 1. Rejestr obszarów górniczych prowadzi minister właściwy do spraw środowiska.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, obejmuje także przestrzenie wyznaczone do prowadzenia działalności określonej w art. 2.

3. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia rejestru obszarów górniczych, dane podlegające wpisowi do rejestru oraz dokumenty przechowywane w rejestrze, a także zakres i sposób udostępniania oraz przekazywania danych zawartych w rejestrze.

4. W rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 3 minister właściwy do spraw środowiska zapewni, aby rejestr stanowił wyczerpującą ewidencję obszarów górniczych utworzonych na terenie całego kraju, a ponadto uwzględni zróżnicowanie dostępności danych, przewidując, które dane będą miały charakter powszechnie dostępny, a które będą dostępne wyłącznie dla przedsiębiorców, których dotyczą.”;

36) w art. 53:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Plan, o którym mowa w ust. 1, może w szczególności określić obiekty lub obszary, dla których wyznacza się filar ochronny, w granicach którego, ze względu na ochronę oznaczonych dóbr, wydobywanie kopalin nie może być prowadzone albo może być dozwolone tylko w sposób zapewniający ochronę tych dóbr.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Jeżeli przewidywane szkodliwe wpływy na środowisko będą nieznaczne, rada gminy może podjąć uchwałę o odstąpieniu od sporządzenia planu, o którym mowa w ust. 1.”;

37) art. 54—56 otrzymują brzmienie:

„Art. 54. 1. Projekt zagospodarowania złoża, o którym mowa w art. 20 ust. 2 pkt 2, sporządza ubiegający się o koncesję na wydobywanie kopalin ze złoża, na podstawie dokumentacji geologicznej z uwzględnieniem uwarunkowań techniczno-ekonomicznych. Projekt ten powinien określać zamierzenia w zakresie:

1) ochrony złóż kopalin, w tym kopalin towarzyszących i użytecznych pierwiastków śladowych występujących w złożu, zwłaszcza przez ich kompleksowe i racjonalne wykorzystanie,

2) technologii eksploatacji, zapewniającej ograniczenie ujemnych jej wpływów na środowisko.

2. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania, jakim powinny odpowiadać projekty zagospodarowania złóż, kierując się zasadami racjonalnej gospodarki złożem, wymaganiami w zakresie ochrony środowiska, bezpieczeństwa życia i zdrowia ludzkiego oraz technicznych możliwości wydobywania kopalin.

Art. 55. 1. Projekt zagospodarowania złoża podlega zmianie w przypadku:

1) zmiany dokumentacji geologicznej,

2) gdy wymagają tego warunki określone w koncesji,

3) gdy wymagają tego ustalenia planu, o którym mowa w art. 53,

4) istotnych zmian warunków technicznych lub szczególnych uwarunkowań ekonomicznych wydobywania kopalin.

2. Zmiany projektu zagospodarowania złoża dokonuje przedsiębiorca w formie dodatku do projektu zagospodarowania złoża.

3. Przedsiębiorca przedkłada dodatek, o którym mowa w ust. 2, organowi koncesyjnemu.

4. Organ koncesyjny w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania dodatku, o którym mowa w ust. 2, po uprzednim zasięgnięciu opinii organu nadzoru górniczego, zawiadamia pisemnie przedsiębiorcę o przyjęciu dodatku bez zastrzeżeń, a w przypadku gdy dodatek nie odpowiada wymaganiom ustawy lub ujęte w nim zmiany są nieuzasadnione, żąda od przedsiębiorcy, w drodze decyzji, zmiany lub uzupełnienia dodatku.

Art. 56. W razie istotnych zmian projektu zagospodarowania złoża, mających bezpośredni wpływ na warunki określone w koncesji, organ koncesyjny może, z urzędu lub na wniosek przedsiębiorcy, zmienić koncesję bez odszkodowania.”;

38) po art. 56 dodaje się art. 56a w brzmieniu:

„Art. 56a. Przepisów art. 54—56 nie stosuje się do wydobywania kopalin pospolitych w warunkach określonych w art. 16 ust. 2a.”;

39) art. 57 i 58 otrzymują brzmienie:

„Art. 57. 1. Do projektowania, budowy, utrzymania i rozbiórki obiektów budowlanych zakładu górniczego stosuje się przepisy prawa budowlanego, chyba że ustawa stanowi inaczej.

2. W odniesieniu do działalności, o której mowa w ust. 1, zadania z zakresu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego określone w przepisach prawa budowlanego wykonują właściwe organy nadzoru górniczego.

Art. 58. Obiektami budowlanymi zakładu górniczego są obiekty budowlane w rozumieniu prawa budowlanego zlokalizowane w całości na powierzchni ziemi, służące do bezpośredniego wydobywania kopaliny ze złoża.”;

40) skreśla się art. 59 i 60;

41) w art. 62 skreśla się wyrazy „usytuowanych na terenie zamkniętym”;

42) w art. 64:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na podstawie warunków określonych w koncesji oraz projektu zagospodarowania złoża przedsiębiorca sporządza plan ruchu każdego zakładu górniczego.”,

b) w ust. 6 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) szczegółowe wymagania dotyczące części i treści planu ruchu zakładu:

a) prowadzącego bezzbiornikowe magazynowanie substancji w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych,

b) prowadzącego składowanie odpadów w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych,

c) wykonującego roboty geologiczne, z uwzględnieniem specyfiki prowadzenia tych prac na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej,”;

43) w art. 65:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W razie zmiany naturalnych, technicznych lub organizacyjnych warunków wydobywa-

nia kopaliny, plan ruchu zakładu górniczego może ulec zmianie.”,

b) w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Jeżeli zmiana planu ruchu nie dotyczy robót eksploatacyjnych i nie dotyczy ujemnego wpływu na środowisko, w tym na obiekty budowlane, przepisu art. 64 ust. 5 nie stosuje się.”;

44) dodaje się art. 67a w brzmieniu:

„Art. 67a. 1. Przepisów o planach ruchu zakładu górniczego nie stosuje się do:

1) prowadzenia ruchu zakładu górniczego wydobywającego kopalinę pospolitą w warunkach określonych w art. 16 ust. 2a,

2) robót geologicznych wykonywanych poza granicami obszaru górniczego lub wykonywanych bez użycia materiałów wybuchowych albo gdy projektowana głębokość wyrobiska nie przekracza 100 m.

2. Wykonywanie robót albo prowadzenie ruchu zakładu górniczego, o których mowa w ust. 1, odbywa się na podstawie projektu prac geologicznych lub warunków określonych w koncesji, uwzględniających wymagania określone w art. 64 ust. 2.”;

45) w art. 68:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

1) kwalifikacje ogólne i zawodowe wymagane od osób kierownictwa i dozoru ruchu w poszczególnych rodzajach zakładów górniczych oraz w działach ruchu tych zakładów,

2) wykaz stanowisk w ruchu zakładu górniczego, innych niż wymienione w pkt 1, które mogą zajmować osoby o szczególnych kwalifikacjach zawodowych i warunkach zdrowotnych, oraz rodzaj tych kwalifikacji i warunków,

3) sposób postępowania w sprawach stwierdzania kwalifikacji osób, o których mowa w pkt 1 i 2, tryb powoływania komisji egzaminacyjnych, skład komisji egzaminacyjnej do sprawdzania wiadomości kandydatów oraz zakres wiadomości podlegających sprawdzeniu, wysokość opłat związanych ze stwierdzeniem kwalifikacji i sposób ich uiszczania, tryb stwierdzania kwalifikacji oraz wysokość wynagrodzenia członków komisji egzaminacyjnych.”,

b) dodaje się ust. 3—5 w brzmieniu:

„3. Kwalifikacje osób kierownictwa i dozoru ruchu zakładu górniczego oraz osób, o których

mowa w ust. 2 pkt 2, stwierdza właściwy organ nadzoru górniczego, z zastrzeżeniem przepisu ust. 4.

4. Kwalifikacje kierowników ruchu w podziemnych zakładach górniczych stwierdza Prezes Wyższego Urzędu Górniczego.

5. Do stwierdzania kwalifikacji, o których mowa w ust. 3 i 4, przepisy art. 31 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.”;

46) w art. 70 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Kwalifikacje mierniczego górniczego i geologa górniczego stwierdza Prezes Wyższego Urzędu Górniczego. Przepisy art. 31 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

5. Stwierdzenie kwalifikacji mierniczego górniczego lub geologa górniczego, w trybie określonym w ust. 3, stanowi równocześnie stwierdzenie kwalifikacji osoby kierownictwa i dozoru ruchu w poszczególnych rodzajach zakładów górniczych.”;

47) art. 72 i 73 otrzymują brzmienie:

„Art. 72. 1. Przedsiębiorca jest zobowiązany do prowadzenia ewidencji zasobów złoża na podstawie dokumentacji geologicznej i projektu zagospodarowania złoża.

2. Prowadzenie ewidencji zasobów złoża kopaliny polega na ustalaniu zmian w zasobach, których przyczyną powstania jest:

- 1) dokładniejsze rozpoznanie złoża,
- 2) eksploatacja złoża i straty spowodowane eksploatacją złoża,
- 3) zmiana granic lub podział złoża,
- 4) przeklasyfikowanie geologicznych zasobów bilansowych do pozabilansowych, zasobów pozabilansowych do bilansowych, zasobów przemysłowych do nieprzemysłowych bądź zasobów nieprzemysłowych do przemysłowych lub do strat.

3. W złożach wielopokładowych zmiany wynikające z dokładniejszego rozpoznania wprowadza się tylko w pokładach eksploatowanych lub objętych pracami i robotami geologicznymi, związanymi z prowadzeniem ruchu zakładu górniczego.

4. Jeżeli zmiany w okresie sprawozdawczym przekraczają 50% wielkości rocznego wydobycia ze złoża, przeklasyfikowania, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, dokonuje przedsiębiorca po uzyskaniu zgody, w drodze decyzji, właściwego organu koncesyjnego.

5. Corocznie, w terminie do dnia 31 marca, przedsiębiorca ujmuje zmiany zasobów złoża w operacie ewidencyjnym.

6. Operat ewidencyjny dla złóż kopalin pospolitych, z których wydobycie w roku kalendarzowym przekracza 20 000 m³ kopaliny, a także dla złóż kopalin podstawowych przedsiębiorca sporządza na podstawie obmiaru wyrobiska. Dla kopalin gazowych i płynnych operat ewidencyjny przedsiębiorca sporządza na podstawie pomiarów wydajności odwiertów. Operat ewidencyjny należy dołączyć do posiadanego egzemplarza dokumentacji geologicznej oraz projektu zagospodarowania złoża, według stanu zasobów złoża na dzień 31 grudnia danego roku.

7. Obmiaru złóż kopalin pospolitych, z których wydobycie w roku kalendarzowym nie przekracza 20 000 m³ kopaliny, przedsiębiorca dokonuje co trzy lata. Corocznie w operacie ewidencyjnym należy określić stan zasobów, wielkość wydobycia i strat jako wielkości szacunkowe, pozostawiając szczegółowe ich ustalenie do czasu dokonania ścisłego pomiaru stanu wyrobisk.

8. Organ koncesyjny może, w drodze decyzji, zobowiązać przedsiębiorcę do wykonania obmiaru wyrobisk w innym terminie w przypadku:

- 1) zrzeczenia się koncesji,
- 2) wyczerpania zasobów złoża,
- 3) naruszenia przepisów o ochronie środowiska.

9. Sporządzanie przez przedsiębiorcę zbiorczego zestawienia zasobów geologicznych i przemysłowych określają przepisy o statystyce publicznej.

Art. 73. Przedsiębiorca jest obowiązany w szczególności:

- 1) rozpoznawać zagrożenia związane z ruchem zakładu górniczego i podejmować środki zmierzające do zapobiegania i usuwania tych zagrożeń, w tym oceniać i dokumentować ryzyko zawodowe występujące w ruchu zakładu górniczego oraz stosować niezbędne środki profilaktyczne zmniejszające to ryzyko,
- 2) posiadać odpowiednie środki materialne i techniczne oraz właściwie zorganizowane służby ruchu do zapewnienia bezpieczeństwa pracowników i bezpieczeństwa ruchu zakładu górniczego,
- 3) prowadzić ewidencję osób przebywających w zakładzie górniczym.”;

48) dodaje się art. 73a w brzmieniu:

„Art. 73a. 1. Występujące w zakładach górniczych zagrożenia naturalne: tąpniętami, me-

tanowe, wyrzutami gazów i skał, wybuchem pyłu węglowego, wodne, erupcyjne, siarkowodorowe, radiacyjne naturalnymi substancjami promieniotwórczymi, a także działaniem pyłów szkodliwych dla zdrowia, podlegają zaliczeniu do poszczególnych stopni (kategorii, klas) zagrożeń.

2. Zaliczeń, o których mowa w ust. 1, dokonuje właściwy organ nadzoru górniczego w drodze decyzji, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej.

3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

1) kryteria oceny zagrożeń naturalnych, o których mowa w ust. 1, w zależności od rodzaju kopaliny, natężenia występowania zagrożeń, przestrzeni występowania zagrożeń i rodzaju zakładu górniczego, a także szczegółowe zasady zaliczania tych zagrożeń,

2) sposób zaliczania złóż (pokładów), ich części lub wyrobisk do poszczególnych stopni (kategorii, klas) zagrożeń,

3) przypadki, w których zaliczeń może dokonywać kierownik ruchu zakładu górniczego.”;

49) w art. 74:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) dodaje się ust. 2—4 w brzmieniu:

„2. Obowiązek przeszkolenia pracowników, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorca może powierzyć jednostce organizacyjnej trudniącej się szkoleniem.

3. Przedsiębiorca lub jednostka organizacyjna trudniąca się szkoleniem pracowników zakładu górniczego zobowiązani są posiadać odpowiednią kadrę oraz niezbędne środki umożliwiające właściwe przeszkolenie pracowników.

4. Spełnianie warunków, o których mowa w ust. 3, stwierdza, w drodze decyzji, organ nadzoru górniczego na wniosek przedsiębiorcy lub jednostki organizacyjnej trudniącej się szkoleniem.”;

50) art. 75 otrzymuje brzmienie:

„Art. 75. 1. Przedsiębiorca:

1) posiada zorganizowane ratownictwo górnicze,

2) zapewnia stałą możliwość udziału w akcji ratowniczej zawodowych specjalistycznych służb Centralnej Stacji Ratownictwa Górniczego lub innego podmiotu, zawodowo trudniącego się wykonywaniem czynno-

ści w zakresie ratownictwa górniczego.

2. Przedsiębiorca może, za zgodą organu nadzoru górniczego wyrażoną w drodze decyzji, powierzyć wykonywanie czynności w zakresie ratownictwa górniczego Centralnej Stacji Ratownictwa Górniczego lub innemu podmiotowi trudniącemu się zawodowo wykonywaniem takich czynności.

3. Zgody, o której mowa w ust. 2, udziela się wówczas, gdy podmiot, któremu przedsiębiorca zamierza powierzyć wykonywanie czynności dotyczących ratownictwa górniczego, spełnia, w zakresie powierzonych czynności, wymagania przewidziane dla podmiotów zawodowo trudniących się ratownictwem górniczym, zawarte w przepisach określających organizację, szczególnie zadania służb ratownictwa górniczego przedsiębiorcy i podmiotu zawodowo trudniącego się ratownictwem górniczym, wymagania w zakresie wyposażenia technicznego tych służb, zasady tworzenia i zatwierdzania planu ratownictwa górniczego, kwalifikacje wymagane od członków drużyn ratowniczych, a także zasady szkolenia z zakresu ratownictwa górniczego oraz prowadzenia akcji ratowniczych.

4. Właściwy organ nadzoru górniczego może nakazać przedsiębiorcy:

1) dokonanie koniecznych zmian w organizacji ratownictwa górniczego,

2) uzupełnienie lub zmianę wyposażenia ratownictwa górniczego.

5. Organ, o którym mowa w ust. 4, może zwolnić przedsiębiorcę z obowiązku określonego w ust. 1 w całości lub w części, jeżeli występujące w danym zakładzie górniczym zagrożenia naturalne i ich natężenie nie wymagają spełnienia przez przedsiębiorcę w całości obowiązków, o których mowa w ust. 1, i jeżeli zwolnienie takie nie spowoduje pogorszenia stanu bezpieczeństwa i higieny pracy oraz bezpieczeństwa pożarowego w zakładzie górniczym.”;

51) art. 78 otrzymuje brzmienie:

„Art. 78. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrami właściwymi do: spraw pracy i spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady bezpieczeństwa i higieny pracy, prowadzenia ruchu oraz specjalistycznego zabezpieczenia przeciwpożarowego związanego z ruchem w poszczególnych rodzajach zakładów górniczych, a także szczegółowe zasady oceniania i dokumentowa-

nia ryzyka zawodowego oraz stosowania niezbędnych środków profilaktycznych zmniejszających to ryzyko, w formie dokumentu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia pracowników zatrudnianych w ruchu zakładów górniczych. W przepisach tych powinny ponadto zostać uwzględnione przypadki, w których:

- 1) oddanie do ruchu określonych obiektów, maszyn i urządzeń wymaga zezwolenia organu nadzoru górniczego,
 - 2) przedsiębiorca obowiązany jest dokonać sprawdzenia rozwiązań technicznych w drodze badań przeprowadzanych przez rzeczoznawców.
2. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady nabywania, przechowywania i używania środków strzałowych w zakładach górniczych oraz tryb postępowania w tych sprawach.
3. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, organizację, szczegółowe zadania służb ratownictwa górniczego przedsiębiorcy oraz podmiotów zawodowo trudniących się ratownictwem górniczym, w tym Centralnej Stacji Ratownictwa Górniczego, wymagania w zakresie wyposażenia technicznego tych służb, szczegółowe zasady tworzenia i zatwierdzania planu ratownictwa górniczego, wymagane kwalifikacje zawodowe, zdrowotne i wiekowe członków drużyn ratowniczych, szczegółowe zasady szkolenia z zakresu ratownictwa górniczego oraz zasady prowadzenia akcji ratowniczych w zależności od rodzaju zagrożeń naturalnych, występujących w zakładach górniczych.
4. W szczególnych przypadkach, uzasadnionych warunkami bezpieczeństwa lub gdy to jest niezbędne do wprowadzenia postępu technicznego, przeprowadzenia prac naukowo-badawczych lub doświadczalnych, Prezes Wyższego Urzędu Górniczego na wniosek przedsiębiorcy może, w drodze decyzji, udzielić zezwolenia na odstępstwo od określonych wymagań przewidzianych w przepisach wydanych na podstawie ust. 1 i 2. Zezwolenie powinno szczegółowo określać zakład górniczy, zakres odstępstwa, warunki jego stosowania oraz okres ważności zezwolenia.”;

52) dodaje się art. 78a w brzmieniu:

„Art. 78a. 1. Rzeczoznawcą do spraw ruchu zakładu górniczego może być:

- 1) jednostka naukowa upoważniona przez Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego,
 - 2) osoba fizyczna.
2. Postępowanie w sprawie uprawnień rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego wszczyna się na wniosek zainteresowanej jednostki lub osoby, o których mowa w ust. 1.
3. Rzeczoznawcą, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, może być osoba, która:
- 1) korzysta w pełni z praw publicznych,
 - 2) posiada:
 - a) dyplom ukończenia wyższej uczelni technicznej,
 - b) stwierdzenie kwalifikacji co najmniej osoby wyższego dozoru ruchu oraz co najmniej 5 lat praktyki w wyższym dozorcze ruchu po uzyskaniu tego stwierdzenia,
 - c) pozytywną opinię właściwego stowarzyszenia zawodowego.
4. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego nadaje osobie fizycznej uprawnienia rzeczoznawcy do spraw ruchu zakładu górniczego w formie świadectwa, określając w nim zakres spraw, dla których funkcja rzeczoznawcy może być wykonywana, oraz termin ważności uprawnień.
5. Odmowa upoważnienia rzeczoznawcy, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, oraz odmowa nadania uprawnień rzeczoznawcy, o którym mowa w ust. 4, następuje w drodze decyzji administracyjnej Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego.
6. Rzeczoznawcy upoważnieni na podstawie ust. 1 pkt 1 oraz rzeczoznawcy, o których mowa w ust. 4, podlegają wpisowi do rejestru rzeczoznawców do spraw ruchu zakładu górniczego. Rejestr ten prowadzi Prezes Wyższego Urzędu Górniczego.
7. Skreślenie z rejestru rzeczoznawców do spraw ruchu zakładu górniczego następuje:
- 1) po upływie terminu, o którym mowa w ust. 4,
 - 2) na wniosek rzeczoznawcy,
 - 3) w razie:
 - a) pozbawienia rzeczoznawcy praw publicznych,
 - b) śmierci rzeczoznawcy.
8. Rejestr, o którym mowa w ust. 6, podlega ogłoszeniu w dzienniku urzędowym.

wym Wyższego Urzędu Górniczego.”;

53) w art. 80:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) przedsięwziąć niezbędne środki w celu ochrony środowiska oraz rekultywacji gruntów i zagospodarowania terenów po działalności górniczej.”,

c) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Do rekultywacji gruntów i zagospodarowania terenów, o których mowa w ust. 1 pkt 5, przepisy o ochronie gruntów rolnych i leśnych stosuje się odpowiednio. Z zastrzeżeniem przepisów art. 109 ust. 1 pkt 5, w sprawach dotyczących rekultywacji gruntów i zagospodarowania terenów właściwe są organy określone w tych przepisach.”;

54) dodaje się art. 81a w brzmieniu:

„Art. 81a. 1. W razie niewykonania obowiązku likwidacji zakładu górniczego lub jego oznaczonej części, organ nadzoru górniczego nakazuje przedsiębiorcy, w drodze decyzji, wykonanie tego obowiązku.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, organ nadzoru górniczego określi termin wykonania obowiązku likwidacji zakładu górniczego, a po jego bezskutecznym upływie wdroży postępowanie egzekucyjne.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 1, wymaga uzgodnienia z wójtem, burmistrzem lub prezydentem miasta.

4. W razie wątpliwości uważa się, że decyzja, o której mowa w ust. 1, upoważnia do niezbędnego do jej wykonania korzystania z cudzej nieruchomości. Do ustalenia sposobu korzystania z cudzej nieruchomości przepis art. 90 stosuje się odpowiednio.”;

55) po art. 82 dodaje się art. 82a w brzmieniu:

„Art. 82a. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio do likwidacji wyrobisk górniczych oraz obiektów i urządzeń pozostałych po zakończeniu wydobywania kopaliny w byłym zakładzie górniczym, prowadzonej przez podmioty inne niż określone w art. 29 i art. 80.”;

56) art. 84 otrzymuje brzmienie:

„Art. 84. 1. Przedsiębiorca wydobywający kopalinę ze złoża uiszcza opłatę eksploatacyjną za wydobytą kopalinę.

2. Opłatę eksploatacyjną ustala się jako iloczyn stawki opłaty eksploatacyjnej dla danego rodzaju kopaliny i ilości ko-

paliny wydobytej w okresie rozliczeniowym.

3. Opłatę eksploatacyjną za wydobytą kopalinę towarzyszącą ustala się jako iloczyn 50% kwoty stawki opłaty eksploatacyjnej dla danego rodzaju kopaliny i ilości kopaliny towarzyszącej wydobytej w okresie rozliczeniowym.

4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat, o których mowa w ust. 2, dla poszczególnych rodzajów kopaliny. Rada Ministrów, ustalając stawki opłat, będzie kierowała się zasadą, iż ich wysokości nie mogą być niższe od dolnych i wyższe od górnych granic stawek opłat.

5. Górną i dolną granicę stawek opłat eksploatacyjnych dla poszczególnych rodzajów kopaliny określa załącznik do ustawy, z zastrzeżeniem ust. 6 i 7.

6. Górne i dolne granice stawek opłat eksploatacyjnych, określone w załączniku do ustawy, podlegają corocznie zmianie stosownie do średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, planowanego w ustawie budżetowej na dany rok kalendarzowy.

7. Na podstawie wskaźnika, o którym mowa w ust. 6, minister właściwy do spraw środowiska ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej «Monitor Polski», górne i dolne granice stawek opłat eksploatacyjnych na następny rok kalendarzowy, zaokrąglając je w górę do pełnych groszy.

8. Opłatę eksploatacyjną, o której mowa w ust. 1, przedsiębiorca ustala kwartalnie we własnym zakresie i wnosi ją, bez wezwania, na rachunki bankowe podmiotów określonych w art. 86.

9. Opłatę eksploatacyjną wnosi się w terminie jednego miesiąca po upływie każdego kwartału. W tym samym terminie przedsiębiorca przedstawia organowi koncesyjnemu i podmiotom określonym w art. 86 kopie dowodów dokonanych wpłat, a także informację zawierającą dane dotyczące nazwy przedsiębiorcy, złoża, rodzaju, ilości wydobytej w kwartale kopaliny, przyjętej stawki oraz wysokości ustalonej opłaty, nazwy gminy, a w przypadku gdy wydobywanie prowadzone jest na terenie więcej niż jednej gminy — ilości wydobytej kopaliny, a także wysokość opłaty przypadającej na poszczególne gminy.

10. W razie niedopełnienia przez przedsiębiorcę obowiązku wniesienia opłaty

eksploatacyjnej lub niezłożenia informacji, o której mowa w ust. 9, albo w razie złożenia informacji nasuwającej zastrzeżenia, organ koncesyjny na podstawie własnych ustaleń wydaje decyzję, w której określa wysokość należnej opłaty, stosując stawki obowiązujące w dniu wszczęcia postępowania.

11. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzory druków informacji, o której mowa w ust. 9, kierując się potrzebą przedstawienia w niej szczegółowych danych określonych w tym przepisie.”;

57) w art. 85:

- a) w ust. 1 wyraz „powierzchni” zastępuje się wyrazem „przestrzeni”,
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, oraz terminy i sposób jej wnoszenia ustala się w koncesji. Kopie dowodów wniesionych opłat przedsiębiorca przedstawia niezwłocznie organowi koncesyjnemu i podmiotom określonym w art. 86.”;

58) dodaje się art. 85a w brzmieniu:

„Art. 85a. 1. W razie wydobywania kopaliny bez wymaganej koncesji lub z rażącym naruszeniem jej warunków, właściwe organy ustalają, w drodze decyzji, prowadzącemu taką działalność, opłatę eksploatacyjną w wysokości osiemdziesięciokrotnej stawki opłaty eksploatacyjnej dla danego rodzaju kopaliny, pomnożonej przez ilość wydobytej w ten sposób kopaliny, stosując stawki obowiązujące w dniu wszczęcia postępowania.

2. Organami właściwymi w sprawie ustalania opłat, o których mowa w ust. 1, są:

1) za wydobywanie bez wymaganej koncesji:

a) kopaliny, o których mowa w art. 5 ust. 2a — minister właściwy do spraw środowiska,

b) pozostałych kopaliny — właściwy starosta,

2) za wydobywanie kopaliny z rażącym naruszeniem warunków koncesji — właściwy organ koncesyjny.

3. W razie prowadzenia działalności innej niż określona w ust. 1, bez wymaganej koncesji lub z rażącym naruszeniem jej warunków, właściwe organy ustalają, w drodze decyzji, opłatę w wysokości:

1) za poszukiwanie lub rozpoznawanie złóż kopaliny bez wymaganej

koncesji, za każdy kilometr kwadratowy terenu, na którym prowadzona jest działalność — 50 000 zł; każdy rozpoczęty kilometr kwadratowy terenu liczy się jako cały,

2) za poszukiwanie lub rozpoznawanie złóż kopaliny z rażącym naruszeniem warunków koncesji — trzykrotną wysokość opłaty za tę działalność, ustaloną w koncesji,

3) za bezzbiornikowe magazynowanie substancji w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych, bez wymaganej koncesji — 8 000 zł za jeden metr sześcienny wykorzystanej przestrzeni,

4) za bezzbiornikowe magazynowanie substancji lub składowanie odpadów w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych, z rażącym naruszeniem warunków koncesji — trzykrotną wysokość opłaty za tę działalność, ustaloną w koncesji,

5) za jednostkę (Mg) składowanych odpadów w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych, bez wymaganej koncesji — dziesięciokrotnej stawki opłaty przewidzianej za składowanie w środowisku odpadów określonej grupy; podział na grupy odpadów i jednostkowe stawki opłat określają przepisy dotyczące klasyfikacji odpadów i opłat za ich umieszczenie na składowisku.

4. Organami właściwymi do ustalania opłat, o których mowa w ust. 3, są:

1) za działalność prowadzoną bez wymaganej koncesji w zakresie:

a) poszukiwania lub rozpoznawania złóż kopaliny — starosta,

b) bezzbiornikowego magazynowania substancji lub składowania odpadów w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych — minister właściwy do spraw środowiska,

2) za działalność prowadzoną z rażącym naruszeniem warunków koncesji w zakresie poszukiwania lub rozpoznawania złóż kopaliny, bezzbiornikowego magazynowania substancji lub składowania odpadów w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych — organ koncesyjny.”;

59) art. 86 otrzymuje brzmienie:

„Art. 86. 1. Opłaty, o których mowa w art. 84, art. 85 i art. 85a, stanowią, z zastrzeże-

niem ust. 2, w 60% dochód gminy, na terenie której jest prowadzona działalność objęta koncesją, w 40% natomiast dochód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Jeżeli działalność ta prowadzona jest na terenie więcej niż jednej gminy, opłaty stanowią dochód tych gmin; w przypadkach określonych w art. 84 i art. 85a ust. 1 — proporcjonalnie do ilości wydobytej kopaliny, a w przypadkach określonych w art. 85 i art. 85a ust. 3 — proporcjonalnie do wielkości przestrzeni objętej działalnością.

2. Jeżeli działalność, o której mowa w art. 84, art. 85 i art. 85a, prowadzona jest w granicach obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej, opłaty z tego tytułu stanowią w całości dochód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.”;

60) dodaje się art. 86a w brzmieniu:

„Art. 86a. W razie wydobywania kopaliny występującej pod wodami powierzchniowymi, przedsiębiorca uiszczający opłatę eksploatacyjną nie ponosi opłaty za szczególne korzystanie z wód.”;

61) art. 87 otrzymuje brzmienie:

„Art. 87. 1. Do opłat, o których mowa w przepisach niniejszego rozdziału, stosuje się odpowiednio przepisy Ordynacji podatkowej o zobowiązaniach podatkowych, z tym że określone w nich uprawnienia organów podatkowych przysługują wierzycielom.

2. Wierzycielem jest odpowiednio gmina lub Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

3. Organem właściwym do podejmowania decyzji, o których mowa w ust. 1, w części dotyczącej Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, jest jego Prezes. Dla decyzji wydawanych w pierwszej instancji przez Prezesa Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej organem odwoławczym jest minister właściwy do spraw środowiska.”;

62) w art. 96 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W imieniu Skarbu Państwa czynności procesowe podejmuje minister właściwy do spraw Skarbu Państwa.”;

63) w art. 97:

a) w ust. 2 wyrazy „21 dni” zastępuje się wyrazami „30 dni”,

b) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Uгода, o której mowa w ust. 2, zawarta w formie aktu notarialnego, stanowi tytuł egzekucyjny w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania cywilnego i podlega wykonaniu w drodze egzekucji sądowej.”;

64) w dziale VI:

a) tytuł działu VI otrzymuje brzmienie:

„Organy administracji geologicznej, państwowa służba geologiczna i organy nadzoru górniczego”,

b) tytuł rozdziału 1 otrzymuje brzmienie:

„Organy administracji geologicznej i państwowa służba geologiczna”;

65) w art. 101:

a) w pkt 2 dodaje się wyrazy „działający przy pomocy geologów wojewódzkich,”

b) w pkt 3 dodaje się wyrazy „działający przy pomocy geologów powiatowych”;

66) w art. 102:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) w ust. 1:

— pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) bilansowanie zasobów kopalin,”

— dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) prowadzenie prac geologicznych o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej, zwłaszcza dla odnowienia bazy surowcowej kraju, ustalenia zasobów złóż kopalin, bilansowania i ochrony zasobów wód podziemnych, a także ochrony środowiska,”

— pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) gromadzenie, archiwizowanie i przetwarzanie danych geologicznych,”

— dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) prowadzenie rejestru obszarów górniczych.”,

c) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Wykonywanie zadań, o których mowa w ust. 1 pkt 4a i 6, minister właściwy do spraw środowiska może powierzyć jednostkom organizacyjnym utworzonym na podstawie odrębnych przepisów, a także przedsiębiorcom w rozumieniu art. 2 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. — Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 114, poz. 1193 oraz z 2001 r. Nr 49, poz. 509, Nr 67, poz. 679 i Nr 102, poz. 1115) — jeżeli przedmiot ich działania obejmuje prowadzenie prac geologicznych.”;

67) dodaje się art. 102a w brzmieniu:

„Art. 102a. Do zadań państwowej służby geologicznej należy:

- 1) obsługa centralnego archiwum geologicznego,
- 2) prowadzenie centralnego banku danych geologicznych i hydrogeologicznych,
- 3) przygotowanie materiałów do bilansu zasobów kopalin i obsługa rejestru tych zasobów,
- 4) koordynowanie wykonywania prac kartografii geologicznej oraz wykonywanie prac pilotażowych,
- 5) obsługa rejestru obszarów górniczych.”;

68) w art. 103:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do właściwości ministra właściwego do spraw środowiska, jako organu pierwszej instancji, należą sprawy:

- 1) zatwierdzania projektów prac geologicznych i działania w sprawach określonych w art. 45 ust. 1 i 1a, dotyczących:
 - a) złóż kopalin podstawowych wymienionych w art. 5 ust. 2 pkt 1—3 i ust. 2a, kopalin pospolitych występujących jako towarzyszące tym złożom oraz kopalin leczniczych innych niż wody lecznicze, zaliczonych do kopalin podstawowych na podstawie art. 5 ust. 6,
 - b) regionalnych badań hydrogeologicznych,
 - c) ustalania zasobów ujęć solanek, wód termalnych i leczniczych,
 - d) warunków hydrogeologicznych w związku z ustanawianiem obszarów ochronnych zbiorników wód podziemnych,
 - e) warunków hydrogeologicznych w związku z projektowaniem odwodnień do wydobywania kopalin podstawowych, wymienionych w art. 5 ust. 2 pkt 1—3, ze złóż i wtfaczaniem wód do górotworu,
 - f) warunków hydrogeologicznych i geologiczno-inżynierskich w związku z magazynowaniem substancji lub składowaniem odpadów w górotworze,
 - g) warunków hydrogeologicznych w związku z zakończeniem odwadniania lub zmianą poziomu odwadniania likwidowanych zakładów górniczych, w odniesieniu do kopalin podstawowych wymienionych w art. 5 ust. 2 pkt 1—3,
 - h) badań geologiczno-inżynierskich do projektowania i wykonywania inwestycji liniowych o zasięgu ponadwojewódzkim, obiektów budownictwa wod-

nego o wysokości piętrzenia przekraczającej 5 m oraz obiektów energetycznych o mocy przekraczającej 100 MW,

2) zatwierdzania projektów prac geologicznych, dotyczących:

- a) regionalnych badań budowy geologicznej kraju, w tym dna morskiego,
- b) prac kartografii geologicznej,
- c) otworów wiertniczych do rozpoznania budowy głębokiego podłoża, niezwiązanego z dokumentowaniem złóż kopalin,

3) udzielania zezwoleń na zmianę kryteriów bilansowości zasobów złóż kopalin podstawowych, wymienionych w art. 5 ust. 2 pkt 1—3 i ust. 2a, oraz kopalin leczniczych innych niż wody lecznicze, zaliczonych do kopalin podstawowych na podstawie art. 5 ust. 6.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Do właściwości wojewodów, jako organów pierwszej instancji, należą sprawy:

1) zatwierdzania projektów prac geologicznych i działania w sprawach określonych w art. 45 ust. 1 i 1a, dotyczących:

- a) złóż kopalin podstawowych, niewymienionych w ust. 2 pkt 1 lit. a), i kopalin pospolitych na powierzchni przekraczającej 2 ha lub przewidywanym rocznym wydobywaniu przekraczającym 20 000 m³,
- b) ustalania zasobów ujęć wód podziemnych, w tym ujęć źródeł naturalnych i odwodnień budowlanych, jeżeli udokumentowane zasoby lub przewidywana wydajność przekracza 50 m³/h,
- c) warunków hydrogeologicznych w związku z projektowaniem odwodnień do wydobywania kopalin podstawowych, niewymienionych w ust. 2 pkt 1 lit. a), i do wydobywania kopalin pospolitych ze złóż na powierzchni przekraczającej 2 ha lub przewidywanym rocznym wydobywaniu przekraczającym 20 000 m³,
- d) warunków hydrogeologicznych w związku z zakończeniem odwadniania lub zmianą poziomu odwadniania likwidowanych zakładów górniczych — w odniesieniu do kopalin podstawowych niewymienionych w ust. 2 pkt 1 lit. a) oraz w odniesieniu do kopalin pospolitych na powierzchni przekraczającej 2 ha lub przewidywanym rocznym wydobywaniu przekraczającym 20 000 m³,

e) badań geologiczno-inżynierskich na potrzeby planów zagospodarowania przestrzennego województwa,

f) badań geologiczno-inżynierskich do projektowania i wykonywania inwestycji liniowych o zasięgu ponadpowiatowym,

2) udzielania zezwoleń na zmianę kryteriów bilansowości zasobów złóż kopalin podstawowych, niewymienionych w ust. 2 pkt 1 lit. a), oraz kopalin pospolitych ze złóż na powierzchni przekraczającej 2 ha lub przewidywanym rocznym wydobyciu przekraczającym 20 000 m³.“;

69) dodaje się art. 103a w brzmieniu:

- „Art. 103a. 1. Ilekroć w przepisach ustawy mówi się o starostach, rozumie się przez to również burmistrzów i prezydentów miast na prawach powiatu.
2. Przepisy ustawy dotyczące powiatów stosuje się odpowiednio do miast na prawach powiatu.
3. Wynikające z przepisów ustawy zadania starostów są zadaniami z zakresu administracji rządowej.
4. W rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego organem wyższego stopnia w stosunku do starosty w postępowaniu administracyjnym, w sprawach, o których mowa w ust. 3, jest wojewoda.“;

70) dodaje się art. 104a w brzmieniu:

- „Art. 104a. 1. Przy wykonywaniu nadzoru i kontroli organ administracji geologicznej:
- 1) nakazuje wstrzymanie działalności lub podjęcie określonych czynności w celu doprowadzenia środowiska do właściwego stanu, w razie stwierdzenia wykonywania działalności bez wymaganej koncesji, bez zatwierdzonego projektu prac geologicznych lub niezgodnie z koncesją albo zatwierdzonym projektem prac geologicznych,
- 2) może zakazać wykonywania określonych czynności osobom, o których mowa w art. 31 ust. 1, na czas nieprzekraczający dwóch lat, w razie stwierdzenia wykonywania przez te osoby czynności z rażącym niedbalstwem bądź z rażącym naruszeniem prawa.
2. Organem właściwym w sprawach, o których mowa w ust. 1, jest odpowiednio organ właściwy do udzielania koncesji, zatwierdzania projektów prac geologicznych albo stwierdzania kwalifikacji do wykonywania, dozoru lub kierowania pracami geologicznymi.
3. Wniesienie odwołania od decyzji wydanej na podstawie ust. 1 nie wstrzymuje jej wykonania.“;

71) w art. 105a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Jeżeli ustawa uzależnia rozstrzygnięcie organu administracji geologicznej od jego uzgodnienia lub zaopiniowania przez inny organ, zajęcie stanowiska przez ten organ powinno nastąpić nie później niż w ciągu 14 dni od dnia doręczenia projektu rozstrzygnięcia.“;

72) art. 106—108 otrzymują brzmienie:

- „Art. 106. 1. Organami nadzoru górniczego są:
- 1) Prezes Wyższego Urzędu Górniczego,
- 2) dyrektorzy okręgowych urzędów górniczych oraz specjalistycznych urzędów górniczych.
2. Dyrektorzy okręgowych urzędów górniczych i specjalistycznych urzędów górniczych działają jako organy pierwszej instancji w sprawach należących do właściwości organów nadzoru górniczego, chyba że sprawy te zostały zastrzeżone do właściwości Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego.

- Art. 107. 1. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego jest centralnym organem administracji rządowej i podlega Prezesowi Rady Ministrów.
2. Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów.
3. Kadencja Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego trwa 6 lat.
4. Po upływie kadencji Prezes Wyższego Urzędu Górniczego pełni obowiązki do czasu objęcia stanowiska przez nowego Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego. Ta sama osoba może być Prezesem Wyższego Urzędu Górniczego nie dłużej niż przez dwie kolejne kadencje.
5. Kadencja Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego wygasa w razie jego odwołania lub śmierci.
6. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego, jeżeli:
- 1) zrzekł się stanowiska,
- 2) stał się trwale niezdolny do pełnienia obowiązków na skutek choroby,
- 3) nie wykonuje lub wykonuje w sposób nienależyty obowiązki określone przepisami ustawy,
- 4) został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za popełnione przestępstwo.
7. Wiceprezesów Wyższego Urzędu Górniczego powołuje i odwołuje Prezes

- Rady Ministrów na wniosek Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego.
8. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego w szczególności:
- 1) jest organem właściwym w sprawach indywidualnych, rozpatrywanych w drodze postępowania administracyjnego w zakresie wynikającym z przepisów ustawy,
 - 2) pełni funkcję organu wyższego stopnia, w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego, w stosunku do dyrektorów okręgowych urzędów górniczych i specjalistycznych urzędów górniczych, oraz sprawuje nadzór nad ich działalnością,
 - 3) powołuje specjalne komisje do kompleksowego opiniowania stanu rozpoznania i zwalczania zagrożeń naturalnych i technicznych w zakładach górniczych oraz zagrożeń bezpieczeństwa powszechnego, związanego z ruchem zakładu górniczego,
 - 4) gromadzi i archiwizuje dokumentację mierniczo-geologiczną zlikwidowanych zakładów górniczych oraz udostępnia tę dokumentację na zasadach i w sposób określony w odrębnych przepisach.
9. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego wykonuje swoje zadania przy pomocy Wyższego Urzędu Górniczego, działającego pod jego bezpośrednim kierownictwem.
10. Prezes Rady Ministrów, w drodze rozporządzenia, nadaje Wyższemu Urzędowi Górniczemu statut. W statucie Wyższego Urzędu Górniczego Prezes Rady Ministrów określa strukturę organizacyjną Urzędu i jego siedzibę.
- Art. 108. 1. Terenowymi organami administracji rządowej, podległymi Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego, są dyrektorzy okręgowych urzędów górniczych i specjalistycznych urzędów górniczych.
2. Dyrektorów i zastępców dyrektorów, o których mowa w ust. 1, powołuje i odwołuje Prezes Wyższego Urzędu Górniczego.
 3. Dyrektorzy okręgowych i specjalistycznych urzędów górniczych wykonują swoje zadania przy pomocy okręgowych urzędów górniczych i specjalistycznych urzędów górniczych, działających pod ich bezpośrednim kierownictwem.
 4. Prezes Rady Ministrów, w drodze rozporządzenia, tworzy i znosi okręgowe urzędy górnicze oraz ustala ich siedziby i właściwość miejscową zgodnie z podziałem terytorialnym państwa, określonym w odrębnych przepisach.
5. Prezes Rady Ministrów, w drodze rozporządzenia, może tworzyć i znosić specjalistyczne urzędy górnicze, obejmujące niektóre dziedziny działalności urzędów górniczych, oraz określa ich nazwę, właściwość i siedzibę.
6. Organizację i zasady działania okręgowych i specjalistycznych urzędów górniczych określa Prezes Wyższego Urzędu Górniczego.”;
- 73) w art. 109:
- a) w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) budowy i likwidacji zakładu górniczego, w tym rekultywacji gruntów i zagospodarowania terenów po działalności górniczej.”,
 - b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
„2. Organy nadzoru górniczego wydają, w drodze decyzji, zezwolenia na:
1) oddanie do ruchu w zakładzie górniczym obiektów, maszyn i urządzeń określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 78 ust. 1,
2) nabywanie, przechowywanie i używanie środków strażowych i sprzętu strażowego w zakładach górniczych.
3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do:
- 1) bezzbiornikowego magazynowania substancji oraz składowania odpadów w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych,
 - 2) wykonywania robót geologicznych.”,
- c) skreśla się ust. 4;
- 74) w art. 110 wyrazy „art. 78 ust. 1 pkt 3” zastępuje się wyrazami „art. 78 ust. 3”;
- 75) art. 111 i 112 otrzymują brzmienie:
- „Art. 111. 1. W zakresie ustalonym przepisami, o których mowa w ust. 2, maszyny, urządzenia, materiały, a także środki strażowe oraz sprzęt strażowy, zwane dalej «wyrobami», mogą być stosowane w zakładach górniczych tylko po dopuszczeniu ich, w drodze decyzji, przez Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego.
2. Rada Ministrów, kierując się potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa użytkowania wyrobów w warunkach zagrożeń występujących w ruchu zakładów górniczych, określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) wyroby, których stosowanie w zakładach górniczych wymaga dopuszczenia,

- 2) wymagania techniczne dla wyrobów, o których mowa w pkt 1,
- 3) warunki i tryb wydawania, cofania lub unieważniania oraz terminy ważności decyzji o dopuszczeniu wyrobów do stosowania w zakładach górniczych, zakres oraz konieczność i przyczyny ponownego wydania decyzji i sposób przeprowadzania badań wyrobów, w tym prób wyrobów w ruchu zakładu górniczego, jednostki upoważnione do przeprowadzania badań wyrobów, rodzaje dokumentów wymaganych przed dopuszczeniem, znaki dopuszczenia oraz sposób oznaczania wyrobów tymi znakami.
- Art. 112. Przy wykonywaniu nadzoru i kontroli pracownikom organów nadzoru górniczego przysługuje prawo wstępu do zakładów górniczych oraz do siedzib, obiektów i urzędzeń podmiotów zawodowo trudniących się wykonywaniem czynności ratownictwa górniczego oraz dostępu do niezbędnych informacji, urzędzeń i dokumentów. Mogą oni żądać udzielania wyjaśnień w zakresie ich uprawnień wynikających z ustawy.”;
- 76) w art. 113 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) może zakazać, na czas nieprzekraczający dwóch lat, wykonywania określonych czynności w ruchu zakładu górniczego osobom, o których mowa w art. 68 ust. 1 oraz w art. 70 ust. 1, w razie stwierdzenia naruszenia przez te osoby dyscypliny i porządku pracy, a zwłaszcza obowiązków określonych ustawą i wydanymi na jej podstawie przepisami.”;
- 77) w art. 114 w ust. 2 skreśla się wyrazy „zapobiegawczą i”;
- 78) w tytule działu VII skreśla się wyrazy „i kary pieniężne”;
- 79) w art. 118 w ust. 1:
- a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) bezzbiornikowego magazynowania substancji lub składowania odpadów w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych,”
- b) skreśla się pkt 4 i 5;
- 80) w art. 119:
- a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) bezzbiornikowego magazynowania substancji lub składowania odpadów w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych,”
- b) skreśla się pkt 4 i 5;
- 81) w art. 122 w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) wykracza przeciwko innym niż określone w ust. 1 nakazom lub zakazom zawartym w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 78 albo nakazom lub zakazom określonym w art. 73, art. 75 ust. 1, art. 76 i art. 80,”;
- 82) art. 125 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 125. Kto wykonuje czynności kierownictwa lub dozoru ruchu zakładu górniczego lub inne czynności w ruchu zakładu górniczego, bez kwalifikacji przewidzianych ustawą,
- podlega karze grzywny.”;
- 83) dodaje się art. 126a i 126b w brzmieniu:
- „Art. 126a. Kto nie wykonuje decyzji organu nadzoru górniczego, dotyczącej:
- 1) usunięcia nieprawidłowości powstałych wskutek naruszenia przepisów o ruchu zakładu górniczego lub
 - 2) wstrzymania w całości lub w części ruchu zakładu górniczego lub jego urzędzeń, albo podjęcia niezbędnych środków zapobiegawczych ze względu na bezpośrednie zagrożenie dla zakładu, jego pracownika, bezpieczeństwa powszechnego lub środowiska, lub
 - 3) zakazu wykonywania określonych czynności przez osoby, które naruszyły obowiązki określone ustawą i wydanymi na jej podstawie przepisami, lub
 - 4) wstrzymania działalności lub podjęcia określonych czynności w celu doprowadzenia środowiska do właściwego stanu, w razie wykonywania działalności bez wymaganej koncesji, bez zatwierdzonego projektu prac geologicznych lub niezgodnie z koncesją albo zatwierdzonym projektem prac geologicznych,
- podlega karze grzywny.
- Art. 126b. Kto nie dopełnia ciążącego na nim obowiązku w zakresie tworzenia funduszu likwidacyjnego zakładu górniczego oraz gromadzenia środków na tym funduszu,
- podlega karze grzywny.”;
- 84) art. 127 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 127. Orzekanie w sprawach określonych w art. 119—126b następuje na zasadach i w trybie określonych w Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia.”;
- 85) skreśla się art. 128;
- 86) skreśla się art. 157a.

Art. 2. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324 oraz z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 89, poz. 968, Nr 102, poz. 1117 i Nr 106, poz. 1150) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 23 w ust. 1 skreśla się pkt 24;
- 2) w art. 26 w ust. 1 skreśla się pkt 7.

Art. 3. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1315 i 1324 oraz z 2001 r. Nr 106, poz. 1150) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 16 w ust. 1 skreśla się pkt 31;
- 2) w art. 18 w ust. 1 skreśla się pkt 2.

Art. 4. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 2000 r. Nr 106, poz. 1126, Nr 109, poz. 1157 i Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 5, poz. 42 i Nr 100, poz. 1085) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) terenie zamkniętym — należy przez to rozumieć teren, a w szczególnych przypadkach obiekt budowlany lub jego część, dostępny wyłącznie dla osób uprawnionych oraz wyznaczony w sposób określony w przepisach Prawa geodezyjnego i kartograficznego, niezbędny na cele obronności i bezpieczeństwa państwa, będący w dyspozycji jednostek organizacyjnych podległych ministrom właściwym do: spraw wewnętrznych, spraw zagranicznych, Ministrowi Obrony Narodowej oraz Szefowi Urzędu Ochrony Państwa,”

- 2) art. 89a otrzymuje brzmienie:

„Art. 89a. Do właściwości organów administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego w dziedzinie górnictwa należą sprawy i związane z nimi środki działania określone w ustawie, dotyczące obiektów i robót budowlanych zakładów górniczych.”

Art. 5. 1. Decyzje, wydane na podstawie dotychczasowych przepisów prawa geologicznego i górniczego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, pozostają w mocy z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy tracą moc, wydane na podstawie przepisów ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. — Prawo geologiczne i górnicze, koncesje na poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie surowców mineralnych znajdujących się w odpadach po robotach górniczych oraz po procesach wzbogacania kopalin.

3. Pozostają w mocy świadectwa lub decyzje o stwierdzeniu (zatwierdzeniu) kwalifikacji osób, wydane na podstawie dotychczasowych przepisów. Osoby, które legitymowały się uprawnieniami do kierowania w terenie wierceniami do głębokości 30 m, wykonywanymi poza obszarem górniczym złoża kopaliny podstawowej, z dniem wejścia w życie ustawy uzyskują uprawnienia do kierowania w terenie robotami geologicznymi wykonywanymi poza granicami obszaru górniczego, wykonywanymi bez użycia materiałów wybuchowych albo gdy projektowana głębokość wyrobiska nie przekracza 100 m.

4. Do projektów zagospodarowania złoża zatwierdzonych przed dniem wejścia w życie ustawy, których termin ważności upłynął po wejściu w życie ustawy, stosuje się odpowiednio jej przepisy o zmianie projektu zagospodarowania złoża.

Art. 6. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy tracą moc koncesje udzielone gminom i innym gminnym osobom prawnym, wydane na podstawie dotychczasowych przepisów prawa geologicznego i górniczego, wykonywane z naruszeniem przepisów o samorządzie gminnym.

2. Organ koncesyjny stwierdza, w drodze decyzji, utratę mocy koncesji wykonywanych w warunkach określonych w ust. 1.

3. Utrata mocy koncesji nie zwalnia gminy lub innej gminnej osoby prawnej z wykonania określonych w niej obowiązków dotyczących ochrony środowiska oraz obowiązków związanych z likwidacją zakładu górniczego.

4. Zakres i sposób wykonania obowiązków, o których mowa w ust. 3, ustala organ koncesyjny w drodze decyzji stwierdzającej utratę mocy koncesji.

Art. 7. 1. Do czasu powołania państwowej służby geologicznej w drodze odrębnych przepisów, nie później niż do dnia 31 grudnia 2003 r., wykonywanie zadań tej służby minister właściwy do spraw środowiska powierzy Państwowemu Instytutowi Geologicznemu, w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 33, poz. 388).

2. Nadzór nad wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 1, sprawuje minister właściwy do spraw środowiska, działający przy pomocy Głównego Geologa Kraju.

3. W razie niewykonania lub nienależytego wykonania zadania państwowej służby geologicznej przez Państwowy Instytut Geologiczny, minister właściwy do spraw środowiska może powierzyć jego wykonanie podmiotom określonym w art. 102 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 8. W przypadku jeżeli decyzje ostateczne, podjęte przed wejściem w życie ustawy, a dotyczące dokumentacji geologicznej lub projektu zagospodarowania

złoża, zostały uchylone, zmienione albo stwierdzono ich nieważność w trybie przepisów działu II rozdziału 12 i 13 Kodeksu postępowania administracyjnego, do ponownych postępowań stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 9. W terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy podmioty prowadzące w dniu wejścia w życie ustawy działalność polegającą na wydobywaniu kopalin ze złóż, bezzbiornikowym magazynowaniu substancji lub składowaniu odpadów w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych, utworzą fundusz likwidacji zakładu górniczego, na zasadach określonych w art. 26c ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 10. 1. Przedsiębiorca, który przed dniem wejścia w życie ustawy uzyskał koncesję na poszukiwanie lub rozpoznawanie złóż kopalin, obejmującą także ich wydobywanie, i wobec którego organ koncesyjny nie wydał odrębnej decyzji określającej szczegółowe warunki wydobywania kopaliny, przedstawi organowi koncesyjnemu dokumentację geologiczną, projekt zagospodarowania złoża.

2. Organ koncesyjny, na podstawie dokumentów, o których mowa w ust. 1, ustala, w drodze odrębnej decyzji, szczegółowe warunki wydobywania kopaliny. Przepis art. 25 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się odpowiednio.

3. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 2, wymaga uzgodnienia z właściwym wójtem, burmistrzem albo prezydentem miasta. Przepis art. 16 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się odpowiednio.

Art. 11. 1. Do informacji geologicznej uzyskanej przed wejściem w życie ustawy stosuje się przepisy art. 47 ustawy, o której mowa w art. 1, w dotychczasowym brzmieniu, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Jeżeli w ciągu 6 miesięcy od trzykrotnego ogłoszenia, zamieszczonego w prasie ogólnopolskiej i specjalistycznej przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, nie zgłosi się podmiot posiadający prawo do danej informacji geologicznej, uzyskanej przed dniem wejścia w życie ustawy, zgromadzonej w Centralnym Archiwum Geologicznym, minister ten może, w drodze decyzji, stwierdzić prawo własności Skarbu

Państwa do tej informacji geologicznej.

3. Zawiadomień o podjętych decyzjach i innych czynnościach organu, o którym mowa w ust. 2, dokonuje się w drodze ogłoszeń zamieszczonych w prasie ogólnopolskiej i specjalistycznej. Zawiadomienia są skuteczne z upływem 10 dni od ich dokonania.

Art. 12. 1. Do spraw wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy, a niezakończonych decyzją ostateczną albo prawomocnym orzeczeniem sądu, stosuje się przepisy ustawy.

2. Do opłat eksploatacyjnych i kar pieniężnych, należnych za okres sprzed wejścia w życie ustawy, oraz ich egzekucji stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 13. Z upływem jednego roku od dnia wejścia w życie ustawy tracą moc zezwolenia na wydobywanie torfu wydane przed dniem 2 września 1994 r.

Art. 14. Z dniem wejścia w życie ustawy tracą moc decyzje o ustanowieniu terenów zamkniętych zakładów górniczych.

Art. 15. 1. Po wejściu w życie ustawy wojewodowie i starostowie niezwłocznie prześlą właściwym organom nadzoru górniczego akta spraw dotyczących zakładów górniczych, dotychczas nadzorowanych i kontrolowanych przez wojewodów i starostów jako organy nadzoru górniczego.

2. Po wejściu w życie ustawy minister właściwy do spraw środowiska niezwłocznie prześle właściwym wojewodom akta spraw dotyczących kopaliny podstawowych, dla których od dnia wejścia w życie ustawy wojewodowie staną się właściwymi organami.

Art. 16. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w ustawie stosuje się przepisy dotychczasowe, o ile nie są sprzeczne z niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 17. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 14 w zakresie dotyczącym art. 26a ustawy, o której mowa w art. 1, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

Załącznik do ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. (poz. 1190)

GÓRNE I DOLNE GRANICE STAWEK OPŁAT EKSPLOATACYJNYCH

Lp.	Rodzaj kopaliny	Jednostka miary	Dolne granice stawek (zł/j.m.)	Górne granice stawek (zł/j.m.)
1	2	3	4	5
1	Alabastry	t	0,84	4,22
2	Amfibolity	t	0,27	1,36
3	Anhydryty	t	1,00	5,02
4	Baryty	t	1,52	7,62
5	Bazalty	t	0,32	1,60
6	Chalcedonity	t	0,17	0,85
7	Diabazy	t	0,20	1,01
8	Dolomity	t	0,23	1,15
9	Gabra	t	0,27	1,36
10	Gaz ziemny wysokometanowy	tys. m ³	2,08	10,40
11	Gaz ziemny pozostały	tys. m ³	0,92	4,58
12	Gipsy	t	0,42	2,11
13	Gliny ogniotrwałe i ceramiczne	t	0,94	4,70
14	Gnejsy	t	0,24	1,18
15	Granity	t	0,29	1,44
16	Hornfelsy	t	0,24	1,18
17	Kamienie ozdobne i półszlachetne	kg	2,70	13,54
18	Kreda jeziorna	t	0,04	0,18
19	Kreda pizująca	t	0,19	0,93
20	Kwarc	t	0,51	2,54
21	Kwarcyty	t	0,25	1,26
22	Łupki	t	0,34	1,70
23	Magnezyty	t	1,34	6,72
24	Margle	t	0,11	0,54
25	Marmury	t	1,01	5,07
26	Melafiry	t	0,29	1,46
27	Opoki	t	0,17	0,85
28	Piaski i żwiry	t	0,15	0,77
29	Piaskowce	t	0,20	1,02
30	Porfiry	t	0,20	1,01
31	Ropa naftowa	t	10,98	54,90
32	Rudy cynkowo-ołowiowe	t	0,84	4,21
33	Rudy miedzi	t	0,75	3,76
34	Rudy złota	g Au (w rudzie)	0,10	0,51
35	Serpentynity	t	0,20	1,01
36	Siarka rodzima	t	1,08	5,41
37	Sjenity	t	0,24	1,18
38	Skąły diatomitowe	t	1,69	8,46
39	Solanki	m ³	0,68	3,38
40	Sól kamienna	t NaCl	0,42	2,08

41	Surowce bentonitowe	t	0,51	2,54
42	Surowce ilaste pozostałe	t	0,34	1,71
43	Surowce kaolinowe	t	0,84	4,22
44	Surowce skaleniowe	t	0,68	3,38
45	Szarogłazy	t	0,24	1,18
46	Torfy	m ³	0,20	1,01
47	Torfy lecznicze (borowiny)	m ³	0,68	3,38
48	Trawertyny	t	0,17	0,85
49	Tufy	t	0,20	1,01
50	Wapienie	t	0,20	0,99
51	Węgiel brunatny	t	0,43	2,14
52	Węgiel kamienny	t	0,77	3,87
53	Wody lecznicze	m ³	0,69	3,44
54	Wody termalne	m ³	0,00	0,00
55	Zieleńce	t	0,24	1,18
56	Ziemia krzemionkowa	t	1,69	8,46
57	Złepieńce	t	1,01	5,07
58	Inne kopaliny	t	1,01	5,07